

عنوان مقاله:

آموزه‌های تشیع در منظومه فکری گلدزیهر

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های علم و دین، دوره 10، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

عبدالرفیع رحیمی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

خلاصه مقاله:

آموزه‌های تشیع در آیین اسلام از جمله مسایل بحث برانگیزی است که ملل و نحل نویسان و نظریه‌پردازان جهان غرب و اسلام را به خود مشغول داشته است. این پژوهش برخی از مفاهیم کلیدی تشیع را در اندیشه‌های گلدزیهر و برداشت خاص او را درباره آموزه‌های آن بررسی می‌کند. پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی، در پی پاسخ به این پرسش است که دیدگاه گلدزیهر از ریشه‌ها و بن مایه های منابع اصیل تاریخی و مذهبی تراوش کرده یا محور دیدگاه وی یهودی‌گری و تورات‌انگاری یا حداقل غرق شدن در منابع و مصادر غیرشیعی است؟ فرضیه نگارنده بر آن است که اگرچه تلاش شده مبانی تحقیقاتی گلدزیهر بر اساس روش علمی عنوان گردد، لکن تأثیرپذیری وی از محیط و منابع یهودی و لاقول غیرشیعی نیز خالی از گفتگو نیست. یافته پژوهش نشان می‌دهد که انشعاب‌پذیری دنیای اسلام و گرایش به مباحث ویژه چون: امامت و مهدویت تا حدی دامن زدن به طرح شبهات فرقه‌ها و نحله‌های متعدد است با این همه باید اذعان نمود در پاره‌ای جزئیات نگاه ایشان بدین نتیجه می‌رسیم که دست‌کم مبنای وجود مباحث موردنظر گلدزیهر چون تقرب آیین و تفکر شیعی با دیگر فرقه‌ها و گروه‌ها مانند تأثیر ایرانی‌گری و خاصه معتزله واجد حقیقت است.

کلمات کلیدی:

گلدزیهر، تشیع، امامت، مهدویت، ایرانی‌گری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124190>

